nenda et polle ühhegi waenlase jalg ülle meie raiade sanud astuma, ja et Ta meid on kaitsnud, et ei olle ka surmajat nälga egga tapjat katko meie maal olnud likumas.

Keik aastad polle kül mitte wennaksed. On Jummal meid monned head aastad ühtejärgi taewast rohkeste önnistanud; agga olli muldne wilja anni ja heinte polest mitmes paikas kassinam. „Peame meie siis sedda head Jum„mala käest ükspäinis wastowötma, agga „sedda kurja ei peaks meie mitte wastowöt„ma?“ (Jobi ram. 2, 10.) Ning eks siis keik, mis selle luggemisse sees wanna pölwe asjust on juttustud, sedda silma ette panne, et meie päiwil wallitsusse arm ja hool, mitmesugguſed warjajad ja kergitajad seädusſed, mis jo tehtud on ja weelgi noutakse, ja innimeste enneste targem ja kassinam ellaminne, neid endisid willetsusse päiwi, Jummala abbiga ärrakelawad ennam meie peäle tullemast. „Ussu siis Jumma„lat, siis Ta tulleb sulle appi; sea ommad teed „hästi, ja loda Temma peäle.“ Sir. r. 2, 6.